

בתי המשפט

מ 011287/04

בבית משפט השלום בירושלים

תאריך: 09/11/2004

בפני: כב' השופט יצחק מילנוב

המבקשת

בעניין: היועץ המשפטי לממשלה
ע"י פרקליטות המדינה

נגד

זאב רוזנשטיין ת"ז 052723913
יליד 1954

המשיב

החלטה

הבקשה : למעצר המשיב לפי ס' 7 לחוק ההסגרה, התש"ד - 1954

בשם המבקש : עוה"ד ע' קאהן, י" ששון, י" בלום

בשם המשיב : עוה"ד מ' כץ

תאריך הדיון : כ"ה בחשוון תשס"ה (09 בנובמבר 2004).

הבקשה:

1. בפני בקשת היועץ המשפטי לממשלת ישראל, להורות על מעצרו של המשיב למשך עשרים (20) ימים, החל ביום 09/11/2004, על מנת לאפשר לרשויות ארצות הברית של אמריקה (להלן: ארה"ב) להגיש לרשויות בישראל את בקשת ההסגרה של המשיב לארה"ב (להלן: הבקשה).
2. המשיב הוא אזרח ישראל, שנולד בה ב- 03/12/1954.
3. המשיב נעצר בישראל ביום 08/11/2004 בשעה 02:30 והובא בפני בית המשפט היום 09/11/2004 בשעה 11:30 ואז התקיים הדיון בבקשה.
4. בקשת היועץ המשפטי לממשלה סומכת על בקשת ארה"ב באמצעות שגרירותה בישראל, מיום 23/09/2004 (להלן: "בקשת ארה"ב").

5. בבקשה נטען, כי ארה"ב מבקשת את מעצרו של המשיב למטרת הסגרה לארה"ב משום שהמשיב מבוקש ודרוש לעמוד לדין בארה"ב, בגין עבירה של קשירת קשר לפצת סם מסוכן, עבירה לפי החוק הפדרלי של ארה"ב

. Title 21 United States Code(USC) Section 846

ביום 15/09/2004 הוצא כנגד המשיב צו מעצר ע"י כב' השופט הפדרלי Magistrate judge ROBERT L. DUBE מבית משפט המחוזי של מחוז דרום, במדינת פלורידה, שבארה"ב על יסוד תלונה על עבירה כאמור.

6. לפי הבקשה ולפי בקשת ארה"ב היה המשיב יחד עם אחרים חלק מרשת להפצתם של כ-700,000 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA הידוע כאקסטזי (להלן: "הסם").

במהלך יולי 2001, פתחו חוקרי ה-DEA (רשות הסמים האמריקאית) בחקירה בנוגע לפעילותה של רשת להפצת סם בארה"ב.

החקירה נפתחה לאחר שאזרח ישראלי בשם מרדכי כהן (להלן: "כהן") יצר קשר עם אדם שהיה מקור משטרתי, לצורך ביצוע עיסקה בסם. כהן הציע לאותו מקור לרכוש ממנו 65,000 כדורים של הסם, בתמורה ל-\$393,000, כהן יצר קשר עם שני מקורות משטרתיים נוספים והסדיר שאדם שלישי, הידוע בשם טוני יספק דגימה של 13 כדורים לאחר מהמקורות המשטרתיים. משטרת ניו-יורק ערכה עיקובים אחר טוני וראתה כיצד הוא נכנס לדירה במנהטן. בעקבות חקירת ה-DEA בוצע ביום 17/07/01 חיפוש בהתאם לצו בית משפט, באותה דירה במנהטן. במהלך חיפוש זה נתפסו באותה דירה כ-700,000 כדורי אקסטזי וכ-187,000 \$ במזומן. בדירה נמצאו ונעצרו - יושביה, דוד ראש (להלן: "ראש") וישראל אשכנזי (להלן: "אשכנזי").

בעקבות מעצרים של ראש ו-אשכנזי, נעצר כהן ע"י הרשויות בארה"ב. לאחר מעצרו מסר כהן לחוקריו כי בסביבות מאי 2001, שכר אותו שם טוב מכתבי (להלן: "מכתבי"), שותפו של המשיב, על מנת שזה יסחר בסם. מכתבי אמר לכהן מפורשות, כי הוא עובד עבור המשיב.

בהמשך שוחח כהן ישירות עם המשיב בטלפון. המשיב מסר לכהן, כי ברשותו כמות גדולה של הסם, למכירה בארה"ב. המשיב הורה לכהן ליצור עמו קשר ישירות, אם לא יצליח ליצור קשר עם מכתבי.

בהתאם לדברים שמסר כהן לחוקריו, ביום 18/07/02, למחרת מעצרו של ראש ואשכנזי, יצר המשיב קשר עמו והתלונן בפניו כי לא המשיב ולא מכתבי, מצליחים ליצור קשר עם ראש ואשכנזי. בימים שלאחר מכן המשיב

המשיב ליצור קשר, בתכיפות, עם כהן, תוך שהוא מדגיש שברצונו לדעתך מה קרה לכדורי הסם.

המשיב אף הביע באוזני כהן דאגה כי הקונים עמם נשא ונתן כהן, היו למעשה אנשי חוק.

במהלך חודש ספטמבר 2004, העיד כהן בבית המשפט והוביל להרשעתו של מכתבי על ידי חבר משובעים, בגין עבירות הנדונות ליבוא סם האקסטזי. לאחר מעצרו, מסרו ראש ואשכנזי, כי נשכרו בישראל, על ידי שני אנשים, שזהותם ידועה ל DEA ולרשויות אכיפת החוק בישראל. אותם אנשים שלחו את ראש ואשכנזי לשכור דירה בניו-יורק ולאחסן בה 700,000 כדורים של הסם. לראש ולאשכנזי, נמסרה, על ידי אותם אנשים, זהותם של הקונים הפוטנציאליים של הסם.

לפי עיקובים ותצפיות שנערכו על ידי משטרת ישראל, המשיב נפגש מספר פעמים, לפני ואחרי ה 17/07/01, עם שני אנשים המוכרים לרשויות אכיפת החוק. ראש ואשכנזי זיהו את שני האנשים הללו כמי ששכרו אותם. מספר חודשים לאחר תפיסת הסם התקיימה שיחת טלפון בין כהן למכתבי. באותה השיחה, שהוקלטה ע"י כהן, דנו השניים בחפיסת הסם ובעובדה, כי כהן חייב למשיב עבור הסם שנתפס.

7. על פי הבקשה וטיעוני ב"כ המבקש בבית המשפט, מעצרו הזמני של המשיב מכוסה על ידי סעיף 11 לאמנה בדבר הסגרה בין מדינת ישראל לבין ארה"ב (כ"א 505 כרך 13 ע' 795). הנוסח העברי תוקן בכתבי אמנה 639 כרך 16 ע' 591 (להלן: האמנה).

אין חולק כי העבירה המיוחסת למשיב מכוסה ע"י האמנה.

8. בסוף בקשת ארה"ב, מתחייבת ארה"ב לכך, שאם המשיב ייעצר לבקשתה, משרד המשפטים של ארה"ב, יספק את המסמכים הנדרשים לפי האמנה, במשך הזמן הקבוע באמנה, לשם בקשת הסגרה פורמלית, של המשיב לארה"ב.

9. על כן "ונוכח התחייבותה הבינלאומית של ישראל להסגיר את המשיב לרשויות ארצות-הברית מתבקש בית - המשפט הנכבד, לצוות על מעצרו של המשיב למשך 20 יום, על מנת לאפשר לרשויות ארצות-הברית להגיש את בקשת ההסגרה ולהעבירה לרשויות בישראל" (ס' 17 לבקשה).

המסגרת הנורמטיבית

10. סעיף 6 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: חוק ההסגרה), קובע:

"היועץ המשפטי לממשלת ישראל או בא-כוחו, או קצין-משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה, רשאים לצוות בכתב על מעצר מבוקש לפני הגשת העתירה, וכן על מעצר אדם שיש יסוד להניח שהוא בר-הסגרה וכי תוגש בקשה להסגירו ונראה למצווה, כי המעצר דרוש להבטחת ההסגרה".

סעיף 7(א) לחוק ההסגרה קובע: .11

"מי שנעצר לפי סעיף 6 יובא תוך 48 שעות לפני שופט של בית-משפט שלום לשם קבלת צו מעצר עליו ואולם אם הוגשה עתירה לפי סעיף 3 בתוך התקופה האמורה, יובא העצור בפני שופט של בית המשפט המחוזי".

סעיף 7(ב) לחוק ההסגרה קובע:

"תוקפו של צו לפי סעיף קטן (א) לא יעלה על עשרים ימים; ואולם רשאי בית משפט שלום להתיר ולחזור ולהתיר את ההחזקה במעצר לתקופות נוספות מעבר לעשרים ימים אם ביקש זאת היועץ המשפטי לממשלה על יסוד נסיבות המעכבות הגשת עתירה לפי סעיף 3".

סעיף 7(ג) לחוק ההסגרה קובע:

"תקופות המעצר לפי סעיפים 6 ו-7 יחד לא יעלו על 60 ימים; ואולם אם הודיע היועץ המשפטי לממשלה, לאחר שהמדינה המבקשת הגישה בקשת הסגרה לגבי המבוקש העצור, כי יש לכאורה להגיש עתירה כאמור בסעיף 3, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 10 ימים".

הדין

.12 **השאלה הראשונה** העומדת להכרעה היא האם יש יסוד סביר להניח שהמשיב הוא בר הסגרה וכי תוגש בקשה להסגירו?

השאלה השניה העומדת להכרעה היא האם המעצר דרוש להבטחת ההסגרה?

.13 לעניין השאלה הראשונה הרי, שהיסוד הסביר להניח שמשיב הוא בר הסגרה וכי תוגש בקשת הסגרה, מצוי בבקשות למעצר הזמני שהגישה ארה"ב, וכי סדרי הדין והתנאים להוצאת צו מעצר זמני, במקרה זה, נקבעו בחוק ההסגרה ולא בחוק המעצרים, כפי שהבאתי דעתי בהחלטות קודמות, בין השאר, בעניין מ 8523/04 היועץ המשפטי לממשלה נ' זעפרני, מ 9027/03 היועץ המשפטי לממשלה נ' ראוף עיסא.

"לדעתי, מחייב השימוש בסמכות הקבועה בסעיף 5 לחוק ההסגרה

התחשבות מיוחדת במאטריה ההסגרתית, באופן שלעתים היא

מקום לעצור מבוקש על-פי הוראת סעיף 5 לחוק ההסגרה גם אם על-פי דיני המעצר הכלליים החלים לעניין חשוד או נאשם המובא לדין בישראל היה מקום לשחררו. המאפיין את המאטריה ההסגרתית הוא כי עניינה אינו בקביעת אשמתו או חפותו של המבקש, אלא בביצוע התחייבותה הבינלאומית של מדינת ישראל להסגיר למדינה המבקשת מבוקש שהוא 'בר-הסגרה'" (כב' השופט א' ברק ב"ש 67/80 דב אורנשטיין נ' מדינת ישראל, פד לד(3) 500, 1503).

למקשה, כי החלטתו של כב' השופט א' ברק בעניין אורנשטיין הנ"ל, ניתנה לפני חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ואף לפני חקיקת חוק המעצרים, נשיב כי גם כיום:

"בגדר שיקוליו, ישקול בית המשפט את שיקולי המעצר הרגילים ובהם המסוכנות הנשקפת מהחשוד המבוקש, החשש לשיבוש ההליכים, ובעיקר ישקול את חשש ההימלטות, שהוא חשש טבוע בהליכי הסגרה. בנוסף לכל אלה, יביא בית המשפט בחשבון את המחוייבות שיש לישראל כלפי המדינה המבקשת- מחוייבות המעוגנת באמנה בינלאומית ונסמכת על חוק ההסגרה- להסגיר את המבוקש ולאפשר את הבאתו למשפט במדינה המבקשת. שיקול זה הוא שיקול מכריע במובן זה שלעתים יהיה מקום לעצור מבוקש, גם אם על פי דיני המעצר הכלליים היה מקום לשחררו... זאת בשל המימד שנוסף כתוצאה מחובתה של ישראל כלפי המדינה המבקשת" (כב' השופטת ד' בייניש בש"פ 4422/03 יצחק כהן ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה, החלטה מיום 29/05/03) (ההדגשה לא במקור- י.מ.).

לא נעלם מעיניי שהחלטתה של כב' השופטת ד' בייניש עוסקת במקרה שבו כבר הוכרז אדם כבר הסגרה. עם זאת נראה לי, בכל הכבוד, שהשיקולים המפורטים בהחלטה חלים גם על מעצר זמני לפני הכרזה כאמור. אין ספק שהמחוקק רואה את נקודת הכובד בסוגיית ההסגרה, בהבטחת המחוייבות של ישראל לביצוע ההסגרה, ובחובתה של מדינת ישראל לעצור חשוד או מבוקש להבטחת ההסגרה. בסוגיה זו נדחה האינטרס של הפרט בפני האינטרס של המדינה.

14. לטענת ב"כ המבקש, בגין העבירות המיוחסות למשיב הוא צפוי, אם וכאשר יורשע בארצות-הברית, לעונש מאסר משמעותי. לפי בקשת ארה"ב העונש המירבי לו צפוי המשיב הוא עשרים שנות מאסר.

15. לעניין השאלה השניה- האם המעצר דרוש להבטחת ההסגרה- טענתו של ב"כ המבקש היא, שלנוכח התחייבותה של מדינת ישראל להסגיר את המשיב לארה"ב, על בית המשפט לצוות על מעצרו למשך 20 ימים, על מנת לאפשר לרשויות בארה"ב להכין את בקשת ההסגרה ולהעבירה לרשויות בישראל. ב"כ המבקש סבורה, שבמקרה זה קיים חשש להימלטות המשיב מאימת הדין, שכן המשיב צפוי לעונש מאסר משמעותי אם יורשע בארה"ב, וחשש לשיבוש הליכי חקירה ומשפט.

ב"כ המבקש הגישה לבית המשפט, חומר חסוי, שנבחן על ידי, וסומן 1-13 וכן דו"ח כנסיות ויציאות של המשיב לארץ וממנה, שנבחן על ידי וסומן 14. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי המעצר דרוש להבטחת ההסגרה. להלן נימוקי:

הראשון - "... יביא בית המשפט בחשבון את המחוייבות שיש לישראל כלפי המדינה המבקשת... להסגיר את המבוקש ולאפשר את הבאתו למשפט במדינה המבקשת שיקול זה הוא שיקול מכריע... " (בש"פ 4422/03 הנ"ל).

השני- "... בהליכי הסגרה המבוקש הוא לכאורה אדם שנטייתו היא להתחמק מלתת את הדין על העבירה שהיא עילת ההסגרה, תוך הימלטות מזרועות המדינה המבקשת, והדרך האחת העומדת לו להימלט מזרועות אלה היא להשתמט מזרועותיה של המדינה המתבקשת להסגירו (ראה פלר בספרו הנ"ל 460-467; השופטת נתניהו בבש"פ 3375/90 בעמ' 357)" (כב' השופט ת' אור בש"פ 5648/92 אדי אנטר נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(5) 493, 1499).

השלישי- "השיקולים המנחים את בית המשפט לגבי שחרור בערובה במעצר הפלילי הינם שיקולים רלוונטיים גם במעצר לצורך הסגרה, אך הם אינם מספיקים להליך זה. מתלווים אליהם שיקולים נוספים, הנובעים מעצם טיבם ומהותם של הליכי ההסגרה, העושים את השחרור בערובה בהליכי הסגרה, לחריג נדיר" (כב' השופטת ש' נתניהו בש"פ 3775/90 מדינת ישראל נ' סטיוארט ריין פד מד (4) 353, 357, 358 ג). אינני מתעלם ש"כבר נקבע בפסיקתנו כי גם בעניינו של

עצור למטרת הסגרה יש לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה שפגיעתה במבוקש פחותה יותר, אף כי האפשרויות לכך יהיו מעטות" (בש"פ 4422/03 הנ"ל, בעמ' 4).

יחד עם זאת, הפסיקה ראתה וממשיכה לראות, את חלופת המעצר, בנוגע להליכי הסגרה, כשמורה למקרים מיוחדים וחריגים, בהם אין **שמץ של חשש** שהמבוקש ינצל לרעה את שחרורו, יימלט מתחומי המדינה או יסתתר באופן שבפועל יסכל את האפשרות להסגירו (ראו בש"פ 4422/03 הנ"ל, בעמ' 4, ושם ציטוט מדברי כב' השופט מצא בבש"פ 5704/94 ליבקינד נ' היועץ המשפטי לממשלה).

הרביעי - "בכל הקשור למעורבות בביצוע עבירות סמים, עמדתו של בית משפט זה [העליון- י.מ.] היא, ולפיה הסיכון הנובע מעבירות הסמים וממבצעייהם מחייב בד"כ מעצרים עד תום ההליכים... נדרשות נסיבות אישיות יוצאות דופן על מנת לבסס קיומה של חלופת מעצר שיש בה כדי להבטיח מפני הסיכון הנשקף מהעוסקים בהחזקה ובסחר של סמים מסוכנים... בנסיבות אלה, המסוכנות הנשקפת מן [המשיב- י.מ.], כפי שהיא נלמדת מאופיה של העבירה ונסיבות ביצועה, אינה מצביעה על קיומה של חלופה שיהיה בה כדי להשיג את חלופת המעצר" (כב' השופטת ד' ביניש בש"פ 5852/01 שי רואה נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 09/08/01).

זוהי ההלכה המשפטית הפנים מדינתית שלנו, ולדעתי היא מתקיימת, במשנה תוקף, כאשר המדובר בבקשה ראשונה למעצר לצרכי הסגרה. לאחר ששקלתי את הבקשה לשחרור בערובה, לא מצאתי שיש בה, בנסיבות הענין, כדי לשמש חלופת מעצר אשר תבטיח את הסגרתו של המשיב, בעקבות דיון שיתקיים בבקשה (כשתוגש) להכריז על המשיב כבר הסגרה.

המשיב נראה בריא, ולא נטען שקיימת בו מגבלה כלשהי או סיבה, שתמנע ממנו, לעשות ככל שרק יוכל, כדי להימלט מאימת הדין. על כן אין לשלול אפשרות הימנעות המשיב, אף אם אין לכך כל אינדיקציה, עד כה.

יש להדגיש כי במקרה דנן לא מתקיימות במשיב נסיבות מיוחדות יוצאות דופן כמו: מצב רפואי חמור, זיקנה מפליגה, עבירות "קלות", ניצול שואה.

ב"כ המשיב הפנה להחלטה שנתנה ע"י כב' השופט י' טירקל בעניין
בש"פ יצחק כהן ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה, מיום 20/12/01.
בכל הכבוד, האמור בפיסקה 4 להחלטה הנ"ל, אינו שנוי במחלוקת,
אך אין בו, כדי להועיל למשיב דן, בנסיבות העניין.

16. ב"כ המשיב, ביקש לחקור את ב"כ המבקש וכן לזמן לחקירה את נציג
המשטרה, כדי להוכיח שאין בידי המבקש ראיות אמיתיות, זולת חומר ישן
שנדון בארה"ב ופורסם לפני מספר שנים. דחיתי את הבקשות הנ"ל, שכן
סבור אני, שאין מקום להורות על חקירת ב"כ המבקש וחקירת נציג
המשטרה משום, שהחומר המצוי בידי המשטרה, הוא חלקי, וכי דינן של
הראיות לכאורה, להיבחן בעת הדיון בבקשה להכריז על המשיב כבר הסגרה.
בלי לקבוע מסמרות, כלל איני בטוח שמשטרת ישראל או אף היועץ המשפטי
לממשלה, רשאים או מוסמכים, בשלב זה, לחשוף חלק מהראיות. ממשלת
ארה"ב היא שצריכה להחליט והיא המוסמכת להחליט, איזה ראיות היא
מבקשת להציג בפני בית המשפט לישראל, בדיון בבקשה להכריז על המשיב
כבר הסגרה. והוא הדין בטענת ב"כ המשיב כי הפרשה אינה חדשה וכי
המדובר בעדות של אדם שהורשע בארה"ב, על היותו עבריין וסוכן משטרה,
בעת ובעונה אחת.

17. אשר על כן, מורה על מעצרו של המשיב למשך עשרים (20) ימים החל מהיום
(09/11/04) שעה 17:00 וכלה ביום 28/11/04 בשעה 17:00.

18. החומר החסוי שהוגש לעיוני, מוחזר לב"כ המבקש.

19. ניתנה היום, כ"ה בחשון תשס"ה (9 בנובמבר 2004), בשעה 17:34 במעמד
ב"כ המבקש עוה"ד ע' קהאן, י' ששון, י' בלום, המשיב, בתו, ובא כוחו
עוה"ד מ' כץ.

מותר לפרסום מיום 09/11/2004

יצחק מילנוב, שופט

011287/04 מ 130 נטלי מור

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה